

Av.Özge EVCİ ERALP

İNTERNET MEDYASI ve 5651 SAYILI KANUN

Giriş

İnsanlık, varolduğundan itibaren, toplu haberleşmenin yollarını aramış, bu konuda çeşitli yöntemler denemiştir. Yazının bulunmasıyla "yazılı haberleşme araçları" gelişmeye başlamış, bir süre sonra, tarih boyunca ihtilallere, savaşlara ve değişimlere yön veren, insanlık tarihini değiştiren yazılı basın şekillenmiştir. İnsanlığın haberleşme güdüsü bunlarla yetinmediğinden ve manyetik dalgalarla, frekanslarla oynayarak elektronik yollardan haberleşmenin yöntemlerini aramaya başlamıştır.

Elektronik haberleşme serüveni, 1865 yılında radyonun icadıyla başlamış, o günden bu güne de insan hayatını kolaylaştırıcı şekilde ilerlemeye devam etmiştir. Radyoyu, televizyon izlemiş, hemen olmasa da her eve bir televizyon girmiştir, daha sonra bu da yetmemiştir, artık neredeyse her odada bir televizyon vardır. İnsanlık, gittiği her yerde medya araçlarının tümünü takip etmek istemiş, teknoloji arttıkça işleri kolaylaşır ama yoğunluğu bu durumla tezat oluştururcasına artmıştır.

Sonraları, ilk başlarda ne işe yaradığını kimsenin tam olarak anlayamadığı "internet" gelmiştir. İnternet zamanla büyümüş ve tüm dünyayı içine almış, biz farkında olmadan her şey sanal dünyaya aktarılmıştır. Bu akıma insanlar da katılmış, internet olmadan nasıl yaşandığını unutmuşlardır, günlük yaşantılarına dair çoğu şeyi, alternatiflerini unutacak şekilde, internet ortamına aktarmaya başlamışlardır.

Eskiden, sabahları ofise gidince ilk iş gazetelerimizi okuyan bizler, şimdilerde günlük haberleri almak üzere, alışkın olduğumuz haber sitelerine tıklamayı tercih ediyoruz. Çalışmalarımız sırasında internet üzerinden radyo dinliyor, izlemeye değer programların izlemeye değer bölümlerini paylaşım sitelerinden takip ediyor, hatta televizyon izlemeye ihtiyaç duymuyor, bunu da internet üzerinden yapıyoruz. Biz ihtiyaç duydukça internet genişliyor, internet geliştikçe biz kendimize adapte ediyoruz.

İşte hızlı ilerleyen internet dünyasında, en büyük ihtiyaçlardan olan haberleşme giderek gelişiyor ve "medya internete taşınıyor". Yazılı medya araçlarının hemen hemen hepsi, ücretli veya ücretsiz, baskılarından faydalanmamıza izin veriyorlar. Televizyon kanalları online izleme olanağı

sunuyor ve kişiler, internet üzerinden frekanssız radyo yayını yapabiliyorlar. En önemlisi de tüm bunlar tek bir çatı altında oluyor: internet.

I. İNTERNET VE İNTERNET YAYINCILIĞININ TÜRKİYE'DEKİ GELİŞİMİ

Temmuz 1995'te ilk olarak internet yayınına başlayan Aktüel Dergisi'dir. Aktüel Dergisi'nin internet üzerindeki arşivinden, 2 Ocak 1997'den beri yayınlanan dergilere ulaşılabilmektedir. Lemar Dergisi, aynı yılın ekim ayında online yayına başlamıştır. Zaman gazetesi, 2 Aralık 1995 tarihinden itibaren gazetesindeki haberi ve köşe yazılarını başlıklar halinde internet üzerinden vermeye başlamıştır. 31 Temmuz 1996 tarihinde ana sayfasının görünümünde değişiklik yapılarak, Köşe, Güncel, Politika, Dünya, Ekonomi, Spor, Medya bölüm başlıkları oluşturulmuştur. Gazetenin tamamını düzenli olarak online veren ilk günlük gazete ise Milliyet'tir. Milliyet 27 Kasım 1996'da online yayına başlamıştır. Hürriyet ve Sabah gazetelerinin internet ortamına geçiş tarihleri 1 Ocak 1997'dir. Radikal Gazetesi'nin online yayına başlama tarihi ise 28 Mart 1998'dir. Cumhuriyet Gazetesi, kuruluş yıldönümü olan 7 Mayıs 1998 tarihinden itibaren online hizmet vermeye başlamıştır. 11 Haziran 1999'da "Tadilat Nedeniyle Kapalıyız" başlığıyla yayın yaşamına son veren Yeni Yüzyıl gazetesi ise Şubat 1998'den itibaren internet ortamında yer almıştır. Sabah grubundan Esquire 1 Ocak 1998, Cosmopolitan, Fastbreak, Gezi, Gurme, Outdoor, Para, PC Magazine, Power, Sinema ve Top Sante 1 Şubat 1998, Oto Haber ise 7 Şubat 1998'den itibaren online olmuşlardır. 1996 yılının Ocak ayında Behiç Gürcihan yönetiminde yayınlanmaya başlayan Xn ise ilk sanal gazetedir. Bu tarihten sonra internet yayıncılığın önemi artmış ve Türkiye'de yayın yapan ulusal televizyon, radyo ve gazeteler ajanslar vb. (Milliyet, Hürriyet, Sabah, Radyo D, Anadolu Ajansı vb.) internet ortamında yayın yapmaya başlamışlardır.¹

II. İNTERNET MEDYASI İLE İLGİLİ HUKUKİ DÜZENLEMELER

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 'Tanımlar' başlıklı altıncı maddesinin -g-bendinde, "basın ve yayın yoluyla" deyimi tanımlanmış ve "Ceza kanunlarının

---

¹ NİZAM, Feridun; İnternet Ve Özellikle İnternet Yayıncılığını Düzenlemek İçin Çözüm: Otokontrol Mü, Hukuk Mu?, <http://64.233.183.104/search?q=cache:yDurZZLMUokJ:ab.org.tr/ab06/bildiri/75.doc+%22internet+medyas%C4%B1%22+bas%C4%B1n+kanunu&hl=tr&ct=clnk&cd=7&gl=tr> (Erişim:27.06.2007)

uygulanmasında" bu deyimden "Her türlü yazılı, görsel, işitsel ve elektronik kitle iletişim aracı ile yapılan yayınların anlaşılacağı" hükmü düzenlenmiştir.

5680 sayılı eski Basın Kanununa eklenmiş olan Ek Madde 9 ile, yazılı basın için amir olan hükümler, internet yayıncılığı için teşmil edilmişti. Ancak, yeni Basın Kanununda böyle bir düzenleme mevcut değildir.

Kanun koyucu, bu alandaki hukuki boşluğu doldurmak amacıyla, 04.05.2007 tarihinde 5651 no'lu İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi Ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'u kabul etmiştir. Bu kanunla, tıpkı Basın Kanununda eser sahibi, yayımcı, tüzel kişi temsilci tanımlanarak sorumlulukları belirtildiği gibi; erişim sağlayıcı, içerik sağlayıcı, yer sağlayıcı, toplu kullanım sağlayıcı ve sorumlulukları belirtilmiştir. Bunun yanında, internet sitelerinin erişime engellenmesi ve İnternet yayınları ile ilgili tekzip konuları da ele alınmıştır.

A. 5651 Sayılı Kanuna Göre İnternet Medyası Sorumlulukları

1. Erişim sağlayıcı

Kanunun 2. maddesinin e bendinde, erişim sağlayıcı; "Kullanıcılarına internet ortamına erişim olanağı sağlayan her türlü gerçek veya tüzel kişiler" olarak tanımlanmıştır. Kanundaki diğer tanımlamalar gibi, bu ifade de yeterince açık değildir.

Kanun koyucu erişim sağlayıcıdan, ttnet, Smile Adsl vb gibi kişileri internete bağlayan yapıları kastetmiştir. WAP söz konusu olduğunda, bu sistemler, Turkcell, Telsim vb olarak da genişletilebilir.

Erişim sağlayıcının yükümlülüğü, kanunun 6. maddesinde açıklanmıştır. Bu maddeye göre, erişim sağlayıcının 3 çeşit sorumluluğu bulunmaktadır:

- Herhangi bir kullanıcısının yayınladığı hukuka aykırı içerikten, bu Kanun hükümlerine uygun olarak haberdar edilmesi halinde ve teknik olarak engelleme imkânı bulunduğu ölçüde erişimi engellemek,

- Sağladığı hizmetlere ilişkin, yönetmelikte belirtilen trafik bilgilerini altı aydan az ve iki yıldan fazla olmamak üzere yönetmelikte belirlenecek süre kadar saklamakla ve bu bilgilerin doğruluğunu, bütünlüğünü ve gizliliğini sağlamak,

•Faaliyetine son vereceği tarihten en az üç ay önce durumu Kuruma, içerik sağlayıcılarına ve müşterilerine bildirmek ve trafik bilgilerine ilişkin kayıtları yönetmelikte belirtilen esas ve usullere uygun olarak Kuruma² teslim etmek.

Erişim sağlayıcının, bu yükümlülüklerden herhangi birini yerine getirmemesi durumunda, kendisine Başbakanlık tarafından para cezası verilmesi öngörülmüştür.

Yine 6. maddenin 2. fıkrasında, erişim sağlayıcının, kendisi aracılığıyla erişilen bilgilerin içeriklerinin hukuka aykırı olup olmadığını, sorumluluk gerektirip gerektirmediklerini kontrol etmekle yükümlü olmadığı belirtilmiştir.

Görüldüğü üzere, kanun koyucu erişim sağlayıcının sorumluluğunu minimum düzeyde tutmuş ve daha çok teknik yükümlülükler vermiştir.

2. İçerik Sağlayıcı

Kanunun 2. maddesinin f bendinde içerik sağlayıcı, "İnternet ortamı üzerinden kullanıcılara sunulan her türlü bilgi veya veriyi üreten, değiştiren ve sağlayan gerçek veya tüzel kişiler" olarak ifade edilmiştir. Bu kişiler, internet sitelerinin sahipleridir (webmaster).

İçerik sağlayıcının sorumluluğu 4. maddede belirtilmiştir. Bu maddeye göre; içerik sağlayıcı internet ortamında sunduğu her türlü içerikten sorumludur. Bu düzenleme, site sahiplerine, sitelerinde forum, ilan, paylaşım, blog gibi hizmetler sundukları taktirde bunları da kontrol altına almaları konusunda zorlayıcı etken olacaktır.

Kuşkusuz ki, bu tür sitelerde, sitelere ekleme yapanın kimliğini tespit etmek çoğu zaman zordur. Bu nedenle, yayınlanmadan önce, site sahibinin denetiminden geçerek onaylanması faydalı bir çözüm gibi gözükmekteyse de, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 20. maddesindeki cezaların şahsiliği ilkesiyle tezat oluşturması bakımından hukuki olarak tartışılabilir niteliktedir. Özellikle, yaygın kullanılan paylaşım, blog ve forum sitelerinde, içerik sağlayıcıyı eklenen her içeriği denetlemekle sorumlu tutmak, sitelerin güncelliğini engelleyeceğinden internetin de doğasına aykırıdır.

You tube sitesinin erişiminin durdurulması da bu sorumluluk çeşidine dayanmaktadır. Kanunun bu maddesi, aynı zamanda, internet sitelerinde sıklıkla

---

² Kanunun 2. maddesinin ı bendinde "kurum" sözcüğünün "Telekomünikasyon Kurumu'nu ifade ettiği belirtilmiştir.

görülen, "Sitede bulunan materyallerin tüm sorumlulukları yazarlarına aittir" ibareleriyle sorumluluktan kurtulma girişimlerini etkisiz kılmaktadır.

Kanunun aynı maddesinde, içerik sağlayıcının sitesinde verdiği linkle yönlendirdiği sitelerin içeriklerinden sorumlu olmadığı belirtilmiştir. Ancak, sunuş biçiminden, bağlantı sağladığı içeriği benimsediği ve kullanıcının söz konusu içeriğe ulaşmasını amaçladığı açıkça belli ise genel hükümlere göre sorumlu olacaktır. Kanunda, benimseme ve amaçlamanın kriterleri belirtilmemiştir, bu nedenle, kanun maddesinden kötü niyetli olarak faydalanmaya çalışanlar olacaktır. Sorumluluktan kurtulmak isteyen şahıslar, fason siteler kurarak, ek bir açıklama yapmadan ya da amaçları konusunda yanıltıcı beyanlarda bulunarak yasa dışı sitelere link verebileceklerdir. Bunu engelleyici kriterleri oluşturmakta görev Yargıtay'a düşmektedir.

3. Yer Sağlayıcı

Kanunun 2. maddesinin m bendine göre yer sağlayıcı; "Hizmet ve içerikleri barındıran sistemleri sağlayan veya işleten gerçek veya tüzel kişileri" ifade eder. Yer sağlayıcıdan kasıt da, hosting firmalarıdır.

Kanununun 5. maddesi uyarınca, Yer sağlayıcı, yer sağladığı içeriği kontrol etmek veya hukuka aykırı bir faaliyetin söz konusu olup olmadığını araştırmakla yükümlü değildir.

Yer sağlayıcıya da tıpkı erişim sağlayıcı gibi, haberdar edildiği durumlarda teknik imkanları ölçüsünde, hukuka aykırı içeriği yayından kaldırma yükümlülüğü verilmiştir.

4. Toplu Kullanım Sağlayıcıları

Kanununun 2. maddesinin i bendi uyarınca, toplu kullanım sağlayıcıları, "Kişilere belli bir yerde ve belli bir süre internet ortamı kullanım olanağı sağlayanları" ifade eder.

Bu kişilerin sorumlulukları, Kanununun 7. maddesinde belirtilmiştir. Bu kişiler, ticari amaçla toplu kullanım sağlayacaksa, mülki amirden izin belgesi alacaklardır. Bunun yanında, konusu suç oluşturacak içeriklere erişimi önleyici tedbirleri almakla yükümlüdürler. Örneğin internet cafeler uygun filtre programlar

kullanmak zorundadırlar. İnternet cafelerle ilgili bu yükümlülükler, B.05.1.EGM.0.11.04.05.2003/630 sayılı, 176 genelge no'lu ve 05.12.2003 tarihli İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü genelgesiyle düzenlenmiştir³.

B. 5561 Sayılı Kanuna Göre Erişimin Engellenmesi

Kanununun 8. maddesine göre;

(1) İnternet ortamında yapılan ve içeriği aşağıdaki suçları oluşturduğu hususunda yeterli şüphe sebebi bulunan yayınlarla ilgili olarak erişimin engellenmesine karar verilir:

---

³ b) Ticari amaçla işletilen ve müşterilere, içerisinde bulunan İnternet bağlantılı bilgisayarlar sayesinde uluslararası bilgi iletişim ağına erişim imkanı sağlayan veya bilgisayarlar aracılığı ile oyun oynanmasına imkan veren yerler İnternet kafe olarak nitelendirilecektir. İnternet kafelerin açılmasına izin verilirken, resmi veya özel okul binalarından kapıdan kapıya en az 100 metre uzaklıkta bulunma veya özel eğitime muhtaç bireylerin devam ettikleri öğretim kurumları ile okullar dışındaki diğer özel öğretim kurumlarıyla aynı binada bulunmama zorunluluğu aranmayacaktır. Bu yerlerde İnternet bağlantılı bilgisayarlar dışında hiçbir şekilde 2559 sayılı Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu'nun Ek 8'inci maddesinde belirtilen elektronik veya mekanik oyun alet ve makineleri bulundurulmayacaktır.

İnternet kafelerde bulunan bilgisayarlarda bilgi ve beceri artırıcı veya zeka geliştirici nitelikteki oyunların oynatılması mümkün olmakla birlikte, 18 yaşından küçüklerin psikolojik ve fizyolojik gelişimine olumsuz etkisi olabilecek, şiddet ve pornografi öğeleri barındıran veya kumar, uyuşturucu kullanımı ve benzeri kötü alışkanlıkları özendirici unsurlar içeren bilgisayar oyunlarının oynatılması veya bilgisayarlarda yüklü olması yasaktır. Bilgisayar oyunlarının hangilerinin bu kapsamda olduğunun tespit ve değerlendirmesi çocuk gelişimi konusunda uzmanların, sağlık görevlilerinin, öğretim görevlilerinin veya sivil toplum örgütlerinin de görüşlerinden faydalanılarak mülki amirliklerce yapılacaktır.

(...)

İnternet kafelerde, kumar siteleri, bahisler ve pornografik yayın içerikli siteler ile Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü zedeleyici ve anayasal düzeni yıkma amacına yönelik kurulan sitelere erişimin sağlanması ve sigara içilmesi yasaktır. Yukarıda belirtilen sitelere girilmemesi için, bilgisayarların bu tür yayınları yapan sitelere kapatılmasını sağlayacak filtre yazılımlarının kullanımı zorunludur.

Konuyla ilgili gerekli önlemlerin alınması ve her türlü suç unsuru taşıyan nitelikteki sitelerin kullanılmasına izin verilmemesi hususu iş yerinde İnternet bağlantılı bilgisayar bulunduran işletmecilere veya mesul müdürlerine yazılı olarak tebliğ edilecektir. Ayrıca, işletmeciler, işyerinde sigara içilmeyeceği ve suç unsuru taşıyan nitelikteki sitelerin kullanılmayacağını belirten ilan panolarını müşterilerin rahatlıkla görebileceği bir yere asacaklardır.

Yapılan yazılı tebligata rağmen bu tür web sitelerinin kullanımına müsaade eden ve konulan yasalara uymayan yerler hakkında öncelikle yazılı uyarıda bulunulacak, yazılı uyarıya rağmen bu siteleri açık tutanlar için, 2559 sayılı Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu'nun 8'inci maddesine göre kapatma işlemi uygulanacaktır.

(...)

a) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan;

- 1) İntihara yönlendirme (madde 84),
- 2) Çocukların cinsel istismarı (madde 103, birinci fıkra),
- 3) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanılmasını kolaylaştırma (madde 190),
- 4) Sağlık için tehlikeli madde temini (madde 194),
- 5) Müstehcenlik (madde 226),
- 6) Fuhuş (madde 227),
- 7) Kumar oynanması için yer ve imkân sağlama (madde 228), suçları.

b) 25/7/1951 tarihli ve 5816 sayılı Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanunda yer alan suçlar.

(2) Erişimin engellenmesi kararı, soruşturma evresinde hâkim, kovuşturma evresinde ise mahkeme tarafından verilir. Soruşturma evresinde, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısı tarafından da erişimin engellenmesine karar verilebilir. Bu durumda Cumhuriyet savcısı kararını yirmidört saat içinde hâkimin onayına sunar ve hâkim, kararını en geç yirmidört saat içinde verir. Bu süre içinde kararın onaylanmaması halinde tedbir, Cumhuriyet savcısı tarafından derhal kaldırılır. Koruma tedbiri olarak verilen erişimin engellenmesine ilişkin karara 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz edilebilir.

(3) Hâkim, mahkeme veya Cumhuriyet savcısı tarafından verilen erişimin engellenmesi kararının birer örneği, gereği yapılmak üzere Başkanlığa gönderilir.

(4) İçeriği birinci fıkrada belirtilen suçları oluşturan yayınların içerik veya yer sağlayıcısının yurt dışında bulunması halinde veya içerik veya yer sağlayıcısı yurt içinde bulursa bile, içeriği birinci fıkranın (a) bendinin (2) ve (5) numaralı alt bentlerinde yazılı suçları oluşturan yayınlara ilişkin olarak erişimin engellenmesi kararı re'sen Başkanlık tarafından verilir. Bu karar, erişim sağlayıcısına bildirilerek gereğinin yerine getirilmesi istenir.

(5) Erişimin engellenmesi kararının gereği, derhal ve en geç kararın bildirilmesi anından itibaren yirmidört saat içinde yerine getirilir.

(6) Başkanlık tarafından verilen erişimin engellenmesi kararının konusunu oluşturan yayını yapanların kimliklerinin belirlenmesi halinde, Başkanlık tarafından, Cumhuriyet başsavcılığına suç duyurusunda bulunulur.

(7) Soruşturma sonucunda kovuşturmayaya yer olmadığı kararı verilmesi halinde, erişimin engellenmesi kararı kendiliğinden hükümsüz kalır. Bu durumda Cumhuriyet savcısı, kovuşturmayaya yer olmadığı kararının bir örneğini Başkanlığa gönderir.

(8) Kovuşturma evresinde beraat kararı verilmesi halinde, erişimin engellenmesi kararı kendiliğinden hükümsüz kalır. Bu durumda mahkemece beraat kararının bir örneği Başkanlığa gönderilir.

(9) Konusu birinci fıkrada sayılan suçları oluşturan içeriğin yayından çıkarılması halinde; erişimin engellenmesi kararı, soruşturma evresinde Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde mahkeme tarafından kaldırılır.

(10) Koruma tedbiri olarak verilen erişimin engellenmesi kararının gereğini yerine getirmeyen yer veya erişim sağlayıcılarının sorumluları, fiil daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(11) İdarî tedbir olarak verilen erişimin engellenmesi kararının yerine getirilmemesi halinde, Başkanlık tarafından erişim sağlayıcısına, onbin Yeni Türk Lirasından yüzbin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. İdarî para cezasının verildiği andan itibaren yirmidört saat içinde kararın yerine getirilmemesi halinde ise Başkanlığın talebi üzerine Kurum tarafından yetkilendirmenin iptaline karar verilebilir.

(12) Bu Kanunda tanımlanan kabahatler dolayısıyla Başkanlık veya Kurum tarafından verilen idarî para cezalarına ilişkin kararlara karşı, 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulabilir.”

Kanununun 10. maddesi uyarınca, diğer tüm görevler gibi, internet sitelerinin filtrelenmesi konusunda da ilgili düzenlemeleri Telekomünikasyon Kurumu başkanlığı yapacaktır.

C. İçeriğin Yayından Çıkarılması ve Cevap Hakkı

5651 Sayılı Kanunun 9. maddesine göre; İçerik nedeniyle hakları ihlâl edildiğini iddia eden kişi, içerik sağlayıcısına (web sitesinin sahibine), buna ulaşamaması halinde yer sağlayıcısına (hosting firmasına) başvurarak kendisine ilişkin içeriğin yayından çıkarılmasını ve yayındaki kapsamından fazla olmamak üzere hazırladığı cevabı bir hafta süreyle internet ortamında yayımlanmasını isteyebilir. İçerik veya yer sağlayıcı kendisine ulaştığı tarihten itibaren iki gün

içinde, talebi yerine getirir. Bu süre zarfında talep yerine getirilmediği takdirde reddedilmiş sayılır.

Talebin reddedilmiş sayılması halinde, kişi onbeş gün içinde yerleşim yeri sulh ceza mahkemesine başvurarak, içeriğin yayından çıkarılmasına ve yayındaki kapsamından fazla olmamak üzere hazırladığı cevabın bir hafta süreyle internet ortamında yayımlanmasına karar verilmesini isteyebilir. Sulh ceza hâkimi bu talebi üç gün içinde duruşma yapmaksızın karara bağlar. Sulh ceza hâkiminin kararına karşı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz yoluna gidilebilir.

Bu madde, 5187 sayılı Basın Kanununun 14. maddesinde düzenlenen düzeltme ve cevap hakkına benzemektedir. Ancak, cevabı 2 gün içinde yayınlama yükümlülüğü bulunan içerik ve yer sağlayıcının bu cevabı hangi tarihte aldığını ispatlamak ve belirlemek zordur. Kanun özel şekil şartı getirmediğinden, İnternet yayınlarıyla ilgili cevap hakkını kullanmak isteyen kimseler, e-mail yolunu sıklıkla kullanacaklardır. Bu durumda da sürelere riayet edilip edilmediğini belirleme de güçlükler doğabilecektir.

Sonuç

İnternet medyası hayatımızın vazgeçilmezleri haline gelirken, internet yayınları konusundaki düzenlemelerin de detaylandırılması, uygulamadaki karışıklık ve soru işaretlerini azaltıcı hale getirilmesi gerekmektedir.

Kanunun gerekçesine göre, amaç; "Anayasanın söz konusu hükümleri uyarınca, aileyi, çocukları ve gençleri İnternet dahil elektronik iletişim araçlarının suiistimal edilmesi suretiyle uyuşturucu ve uyarıcı madde alışkanlığı, intihara yönlendirme, cinsel istismar, kumar ve benzeri kötü alışkanlıkları teşvik eden yayınların içeriklerinden korumak için gerekli önleyici tedbirlerin alınması" ve elektronik ortamda çocuğa, gençliğe ve aileye yönelik ağır ve vahim nitelikteki saldırıların önlenmesi için gereken yasal düzenlemenin yapılmasını sağlamaktan ibarettir.

Gerekçeye göre; bilişim alanındaki gelişmeler baş döndürücü bir hıza ve gelişmeye sahiptir. Yasalar yetersiz kalmaktadır. Bu nedenle 5651 sayılı kanuna ihtiyaç duyulmuştur.

Kanunun isminde "İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi" ifadesi geçse de, aslında kanun gerekçede belirtildiği gibi, asıl amaç belli başlı suçların işlenmesinin önlenmesi ve çocuk ve gençlerin zararlı içeriklerden korunmasıdır. Bu da ülkemizde, internet medyasıyla ilgili etkin bir düzenlemenin halen mevcut olmadığını gösterir. Bu nedenle, aslında internet medyası ile ilgili düzenlemeler, 5651 sayılı kanunun doğrudan uygulanmasından çok kıyasından öteye gidemeyecektir.

Av.Özge Evcı Eralp